

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium circa fugam Domini in Ægyptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

tudinem. & eam nos capis. In te populus Israël accipit gloria promissa, ac tecum habet coronam gloriae suae. Sed omnes animae cum divina luce tua, quae ipsis te praesente refulget, evadunt insignes, opulenta, ac plenae tui, tuorumque bonorum. Illumina me, Lux mea: sana me, Salus mea: exalta me, gloria mea: bea me, Felicitas mea. Videat te semper mea fides, amplectatur te amor meus, desideret te spes mea, possideat te, ut potest, anima mea, usque dum abeam ad te clarè videndum in illa vita immortalis, in illa unione inseparabili, in aeterna illa requie caelesti.

V. O Mater Salutis ac Lucis divinae, per illum amorem, quo obtulisti hunc Dominum Patri aeterno pro toto mundo, & te simul ad serviendum ei semper; offer & me suae divinae Majestati, ut maneam semper in domo ejus, occuper semper in servitio ejus, ac, dum vivo in hoc exilio, ardeat semper in me amor ejus.

O curia superna, jam accepta in mansiones aeternas, & securae de illis; qui clarè videtis, & securè possidetis eum, quem desiderastis, priusquam essetis in gloria; ne sitis proprietarii verorum bonorum, rapite illuc cor meum, donec veniat hora, quae dissipentur nebulae hujus miserabilis vitae, & liber ab eis associet vobis, & vobiscum laudem hunc Dominum, & gaudeam charo ejus aspectu in aeternum.

EXERCITIUM Circa Fugam Domini in Aegyptum.

I.

*Admiratio
sur fugiat
IESVS.*

Quem fugis, Domine mundi? quem, Fili Dei vivi? quod fugis, qui es verus locus refugii, in quo tuti sunt omnes rei, qui ad te confugiunt? Fugit te mors, quia es vita aeterna, in qua illa finitur: Fugit te tyrannus, quia es verus Judex, a quo ille condemnatur: Fugiunt te peccata & malitia, quia tu illa confundis: Fugit te caecitas inimicorum tuorum, quia tu es lux divina, quae illos manifestat: Fugit te omnis afflictio & aeterna, quia tu es verus consolator afflictorum, & corroborator debiliu: Ipsa fuga te fugit, quia tu es Deus aeternae Majestatis, qui es in omni loco, & nihil potes timere. Quod si convenit te fugere, Deus anima

animæ meæ, veni ad me; abscondere in corde meo; quia cùm quærant infantem occidere, videndo me tam inveteratum peccatorem, non credent, te esse in corde tam vili; & tunc, mi bone Jesu, mihi dabis veniam, renovabis me tuâ præsentia, ac ditabis bonis spiritualibus, & tuo divino amore.

II. O me miserum, si talis sum ante oculos tuos, ut videns in me tanta peccata, malis fugere in Ægyptum, quàm in corde meo abscondi! Vis prius impetrare mihi misericordiam tuis ærumnis: vis prius ire in exilium, ut obtineas remedium omnibus meis miseriis. Duc me tecum, Domine; sim tibi comes, ac discam à te veritatem, quam doces; & sic me præparabis, ut etiam associer tibi in gloria. Tu es Dominus totius mundi, & non vis in eo de- *Docet nos vivere, ut peregrinos.* gere, nisi ut peregrinus: non vis in tuo habere certam patriam, nec ostendere, quòd placeat tibi propria & constans habitatio in terra, quæ est opus manuum tuarum. Esne tu fortè, Deus meus, proscriptus à beatitudine? Si anima tua beata est, ac semper videt tuam divinitatem, quid mali in terra potest inferri tuo corpori & humanitati, quia tractas eam, quasi peregrinam? mihi convenit gerere me pro peregrino, qui sum proscriptus à cælo: me decet non esse stabilem usquam, quia nusquam te video; & necesse habeo vivere sine affectu ad ullam rem terrenam, ne perdam ea, quæ mihi promittis in cælo, sed tibi, Deus meus, qui præsentia tuâ sanctificas omnia, res nulla potest nocere; non potes discedere à te ipso, neque ullo loco peregrinari, qui tuus non sit: & nihilominus abis peregrè adhuc in tenera ætate, nec vis quidquam de mundo, nisi per transitum, & velut in fuga.

III. Aperi, Deus meus, visera misericordiæ tuæ: sparge thesauros tuæ pietatis, ut sufferas & condones malæ vitæ meæ errores; quia licet claræ sint mihi ejus continuæ mutationes, nihilominus ego rebus ejus infisto, quasi non essent mutabiles. In me ipso experior, quòd extra te non inveniam ullam quietem: quia, ut me creasti propter te, ita non possum quietem invenire in alio. *In solo Deo quies.* Versantur ob oculos meos mutationes, & revolutiones mundi, ubi fûsque deque velut in viva rota feruntur omnia sine quiete, nec aliquid certius ista veritate vidi oculis meis, ex quo sum natus.

In te, Deus animæ meæ, video, quòd nolis aliquem locum in mundo constantem ac fixum: tuo exemplo disco, quòd nolis me ullâ re, etiam divinâ, quam in hac vita largiris, uti, nisi ut instrumento, quantumvis vera, certa ac tuta sit; & ut medio ad alia meliora ac beatiora, ut vel ea ipsa mutes meliore modo in cælo, vel alia substantia magis perfecta & immutabili. Et cum tanta institutione, cum tot experienciis, degit meum cor cæcum & miserabile in tanta oblivione rerum æternarum; habétque cogitationes ita sparsas, distractas, ac defixas in terrenis, ac si cælum cum terra suam conditionem mutâsset, & non hæc, sed illud variaretur. Quæ cæcitas est hæc, Deus meus, tam sine ratione ac fundamento? Video corporeis oculis hanc veritatem, & ago quasi nihil viderem. Quid me non sinit videre, quod video? O detestabilem affectum, sic adhærentem ei, quod sub manibus deficit; sic affixum ei, quod præterit; sic radicatum in eo, quod clarè videt consumi! Vides hic, Bonitas infinita, mala cordis istius, quod omni ex parte ostendit errores tam contrarios; quantis, & quàm parùm fundatis affectibus feratur in res, quæ à te sejungunt.

IV. Postquam pauper hæc anima inter promissiones bonorum æternorum ac cælestium, quæ credit, sperat ac desiderat; & inter bona terrena, vilia & mutabilia, quæ tam efflictim cupit, ut nullo eorum satiari possit; ut mereatur vitam æternam, & illa perpetua bona, omne tempus nimis longum, & omnem operam nimis gravem existimat; opera sunt frigida, desideria languida: sed ut gustet res terrenas & corruptibiles, vita, cura, & omnis occupatio videtur illi brevis & exigua: quin ipsam sæpe æternitatem brevem putaret, si haberet eam ad indulgendum suis vitiis. O quanta hinc peccata nascuntur in anima mea! quanta jactura bonorum verorum! quot affectus inordinati, quot radices aguntur, postea fructus venenosos laturæ! Quomodo convenit Fides, ac Spes mea Christiana cum his falsis affectibus & perversitatibus? Pie Domine, Redemptor misericors, qui me nôsti, & æquâ lance ponderas errores & illusiones meas; tu vides, quàm meritò dubitare possim de mea Fide, mea Charitate, mea Christianitate, quando opera eis tam sunt contraria, quæ credo ac probo. Eja, qui vides

*Nostris affectibus
Eius non
conveniunt
Fidei nostræ*

des hoc miserabile cor meum, respice tuum, ut sic medicinam facias meo. Considera, Domine, pro quo peregrineris; recordare, pro quo labores; & quia te non possum decipere, qui clarissimè vides omnia, medere tua virtute meæ miseriæ. Si mea peccata clamant ad te pro tua justitia, multò magis clamant vulnera animæ hujus, quam redemisti. Quare, Domine, venis, ut mecum exules, si in his paternis tuis visceribus non possum invenire remedium, ne perdam Patriam cælestem? Non possum esse tam magnus peccator, quàm tu es misericors: non possum, nec scio tam flagitare meum remedium, quàm tu id mihi conferre desideras. Aperi ergo, Deus meus, hæc divina & misericordia viscera huic pauperi creaturæ. Da, Domine, huic exuli vivum desiderium, & jugem cupiditatem te videndi, uti te clarè ostendis tuis amicis. Et quia es omnipotens ingredi in cor istud, eijce foras tuos inimicos, planta in eo arborem tui divini amoris, & extirpa à me omnem terrenum affectum. Ad te, ô divina Misericordia, suspirant meæ miseriæ: ad te, ô Æternitas bonorum, diriguntur desideria mearum mutationum: ad te, Bonum animæ meæ, referuntur omnes meæ imperfectiones, ut me faves. Eia, qui me detines in exilio inter viles has res terræ, fac, Domine, ut ijs agnitis, amor, ac desiderium hujus animæ semper feratur ad te, suspiret ad te.

V. Quomodo non sperabo, Domine, quòd sis me salvatu- *IESVS Æ-*
 rus, cum video te tam amantem peccatorum, ac tam libenter vi- *gypti san-*
 vere in regione ipsorum, tamque cupidum, eis ubique faciendi *ificavit*
 gratiam, ut etiam in fugam actus ab eis non recedas in cælum, *sua presen-*
 domicilium tuum pacificum, ubi adoraris, cognosceris ac diligeris *tiâ.*
 pro eo, quies: sed abis in Ægyptum, ut spiritu tuo exuras ac pur-
 ges illam terram corruptam & idololatricam: ut ingens numerus
 fervorum tuorum, & ovium tuarum, qui puro amore te olim
 quarent & imitabuntur, inveniant auram salubrem ac suavem;
 ubique cognoscaris, ameris & honoreris, ubi nomen tuum blasphe-
 mabatur, colebatur diabolus, & scelera dominabantur. Apparet,
 Deus meus, te non fugere, ut serves tuam vitam, sed ut consecres
 locum, in quo victuri sunt multi ex tuis Electis, pleni bonis spiri-
 tualibus, ac gratis cælestibus, in quorum cordibus pacificè es re-
 gnaturus.

*IESVS est
semper oc-
cupatus in
nostra salu-
te.*

gnaturus. Quis dubitet, Domine DEUS meus, te impetrâsse à tuo Patre æterno spiritum, gratiam, amorem & robur pro illa immensa multitudine servorum, quos in ea regione quondam eras habiturus? quis dubitet te unumquemque eorum habuisse præsentem, quasi jam esset natus, ubi postea invenerunt tuum spiritum, & tuam virtutem, quam eis ibi meritus es ferventissimo amore & precibus. Ah, mi DEUS, cum videris maximè otiosi, tu maximè es occupatus in procurando nobis remedio. Adhuc parvulus ingrederis Ægyptum, toleras incommoda viæ, videris quasi vermiculus terræ, qui quærit foramen, quo se recipiat, ne conculcetur: interim autem tu, Fili DEI vivi, absconditus & ignotus consecras in ea regione paupertatem spiritûs, fugam rerum terrenarum, nesciri & contemni à mundo, perpetuum silentium, continuam orationem, mutam ac cæcam obedientiam, puritatem animæ, flagrantia desideria cæli, amorem incommoditatum, & necessitatum corporalium, sanctam simplicitatem, pugnas & victorias tentationum, vitam puri amoris, castitatem angelicam in corpore terreno & mortali. Et ea, quæ initiâsti in his regionibus, facies postea sequi magnum numerum servorum tuorum, quos ad hoc æterna Sapientia tua elegit. Quibus peractis reverteris in terram Judæam, ut ibi Mysteria Redemptionis nostræ adimpleas: quo facto redis in cælum, & mandas, ut hæc bona toto mundo spargantur.

*Affectuosa
petitiones.*

VI. O divitiæ animæ meæ, inter tot electos, quorum recordaris, ut eos sanctifices, & inflammes tuo amore, ubi ego remaneo: Nonne tu, Domine comparas tuam doctrinam sagenæ missæ in mare, & omne genus piscium colligenti? quomodo ergo, mi DEUS, ego circumnato extra ipsam? non vident oculi tui purissimi, omnia pro me perdita esse, si maneam apud me solus? non vides, aquam non posse scaturire extra suam originem? ô Fons sanctitatis, sanctifica me: ô fons omnis lucis, illumina me: ô fons omnis bonitatis ac perfectionis, muta meam improbitatem: ô fons omnis esse & omnis vitæ, da vitam, & esse huic nihilo: ô fons ignis amoris, accende me & combure in me totum, quod displicet tibi! Ah bone Jesu, qui non habeo robur contra me ipsum, desidero, quod non habeo, quod abominor; sed omnia sic in me constituta sunt,

sunt, ut neque desiderium boni faciat me perfecte detestari mala, neque detestatio mali faciat me efficaciter desiderare bonum. Omnia in me sunt misera, & nihil est quale videtur. Sed quidquid est, ut ut est, tu solus vides, & pensas. O medice divine, cura me, quia nota est tibi infirmitas mea, & fac ut velim sanus fieri, sicut tu vis.

VII. Magister divine, doce me melius; Lux divina, doce me amplius veritatem tuam. Tu fugis unum inimicum, ut olim venias in manus multorum, qui te perempturi sunt; & me doces, ut fugiam eos, qui me persequuntur; at cum mihi faves, ita ordinas, ut non possim fugere, quin occurrant mihi ærumnæ majores, quàm fugiam. Quid est hoc rei, Deus meus? nonne melius est ferre mala præsentia, quàm fugiendo incurrere majora, nec habere spem effugiendi sive hos, sive alios crudeles, qui te expectant? O quantum me decipio, Deus meus, juxta consilia tua, cum fugio crucem quietis causa! ubi hanc inveniam, Deus meus, in hac vita? cur igitur vis ut fugiam, si inveniendo non sum inventurus quietem? Ah mi Deus, si scirem te nosse & amare, ego te intelligerem. Vis enim fugere peregrinum, ut ubique reperiat peregrinationem, & ubique suo exilio consecret suam sanctam patientiam & impleatur totus obsequio & amore tuo. Aut forsàn vis, Domine, ut non curem ærumnas, nec alia, quæ de me facturus es, neque aliud cogitem, quàm ut nusquam consistam in rebus terrenis, sed in omnibus studeam tibi servire, & sinam te facere tuam divinam voluntatem? O Domine, qui vis esse Dominus cordis istius, cur illud non plenè se tibi conformat? cur non animadvertit, quòd sic me liberare velis à servitute, quæ me seiungit à te; quando videbo me in libertate securo, eròque tuus tantùm captivus, qui es lux hujus animæ? O summæ divitiæ, si tu solus esses meus thesaurus, ego viverem in hac regione terrena cum solo desiderio patriæ supernæ: si me viderem inter amicos, aspirarem solùm ad amicitiam tuam, si inter inimicos, haberem te mecum; in carcere liber essem in tua societate, in libertate, essem vinctus tuo amore; ubique crux mihi esset amica, & tu esses socius meus; & quantò minus quietis haberem in terra, tantò plus invenirem in te. Cur, o Deus meus, cupio patriam? cur delicias in hac vita? cur desidero videre mundum, nisi ut

IESVS hæc fuga servat se majoribus malis.

Fallitur homo fugiens crucem.

ubique crucifigat, ubiq; cor meum te laudet, adoret te anima mea desideret te spiritus meus, & amor meus te complectatur? Ah Domine, nescio loqui! Vive, Domine in me: peregrinare in me: veni semper mecum, ut sanctifices me totum, & ego amem te solum.

VIII. O Regina Angelorum sanctissima, cui nulla ærumna gravis, nulla peregrinatio laboriosa fuit, nulla regio extranea, in societate tui JESU: cum hoc thesauro omnis regio tibi patria fuit, omne servitium suave, omnis obedientia levis. Quid boni possum habere sine societate hujus Domini? Recordare Domina nostra, & Advocata peccatorum, fructum ipsius ac tuorum laborum esse, acquirere multos filios, trahere ad se errantes, & recuperare oves amissas. Adjuva, Domina, hanc ovem errantem, quam persequuntur inimici in hac lacrimarum valle: reduc me ad gregem suum, ut sequar & audiam semper vocem hujus divini pastoris.

O cives cælestes ferte opem huic exuli, constituto in tantis periculis, ut dimisso amore terrenorum, mereatur semper esse in vestra Societate. Amen.

ÆRUMNA IX.

Sensus Domini ex Cæde infantum.

I.

*Crudele
Tyranni
Consilium.*

Ugerat Christus Dominus noster in Ægyptum, & jam duo anni erant elapsi à sua natiuitate, cum tyrannus Herodes non potuit pacare suspicionem hauritam, de nato in suis terris rivali, & naturali successore sui regni: & uti statuerat mox Christum occidere, ubi esset sibi manifestatus à magis; ita certò sibi persuasit sua consilia prodita esse, cum videret illos non reverti, sicut convenerat: cumque se videret ab eis delusum, confirmatus est in sua suspitione ac timore; & dissimulatione versa in iram & indignationem, adinvenit crudelitatem terribilem, necandi omnes infantes; inter quos Christus non posset elabi. Neque fidebat Judæis, ut auderet indagare solum puerum JESUM, quem cupiebat sublatum, ne fortè alio substituto, ipse maneret superstes, si occidisset unicum tantum